

μένη ἀλλαγῶ ἀθλιότης καὶ κοινωνικὴ ἔκλυσις, συνθῆκαι, αἵτινες συμβάλλουσιν εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν θυμάτων τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Πάντως ὅμως τὰ θύματα τῶν ἐξ οἰνοπνεύματος παθήσεων καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐγκλήματα εἶναι ἀρκούντως πολυάριθμα καὶ παρ' ἡμῖν καὶ δέον ἢ μὲν Πολιτεία ἐγκαίρως νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, ὅπως περιορισθῇ ἢ χοῖσις τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἐπιβλαβῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, εἰ δυνατόν, καὶ πάντων τῶν ἐξ ἀποστάξεως, οἱ δὲ ἱατροὶ καὶ τὰ ἄτομα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἄλλως ὁ ἀλκοολισμὸς, ὁ σάραξ οὗτος τῆς νεωτέρας κοινωνίας, θὰ λάβῃ καὶ παρ' ἡμῖν μεγαλειέρας ἔτι διαστάσεις.

Ἐν Ἀθήναις, Ἀπριλιος 1912

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΙΑΝΝΗΡΗΣ

Ἴατρος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Δρομοκαϊτείου Θεραπευτηρίου

*
Ἐκ τοῦ μελόδοξίματος
ἐν τῷ Δημοτικῷ
θεάτρῳ Ἀθηνῶν τῆν 15ην Ἀπριλίου τοῦ 1912
πρὸ τῶν προγράμμων τοῦ ἴδριου
*
* Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΕΤΡΟΣ *
* ἐπιτελεσθέντος *

